

سه روز در شهر چوکی شکسته

(مارش صیانت از تعلیم دختران در افغانستان)

هفته گذشته جلسات سالانه ملل متحد جریان داشت، در افغانستان و ممالک همجوار حوادث بزرگی رخ داد: در ایران مظاهرات وسیع علیه قتل مهسا امینی به اوج رسید و تا امروز (چهارشنبه ۲۸ سپتامبر) تعداد کشته ها درگیر و دار انتظامیه و مظاهره کننده ها از هفتاد و پنج گذشت، در پاکستان آزادیخواهان بلوچ حدود هفده تن از پولیس پاکستانی را مجروح یا کشتند و یک هلیکوپتر نظامی آن در همین ایالت (بلوچستان) سقوط و شش تن افسر نظامی در آن حادثه به هلاکت رسید، در افغانستان تراژیدی بستن مکاتب ادامه داشت و بحث حلال، حرام و مباح تعلیم سرزبانها بود، و مردم شریف ما پیهم تقاضای گشودن مکاتب دخترانه را داشتند، در حالیکه فتواگران حلال و مباح در مورد خونریزی و قتلهای اطفال بیگانه مراکز آموزشی صدا بلند نکردند. در چنین اوضاع افغانهای مقیم اروپا، خصوصاً استادان و اهل معارف تصمیم گرفتند تا حمایت شانرا برای گشودن مکاتب و قطع ارسال تروریزم در مقابل دفتر ملل متحد در جینو ابراز نمایند. این مصادف بود با فشار روز افزون بر مبارزان پشتون و بلوچ در صوبه سرحد. مبارزان پشتون و بلوچ از خاطره حنیف خان و آزادی بدون قید و شرط و بدون ضمانت علی وزیر یاد اوری نمودند. به همین مناسبت اعضای پی. تی. ام نیز در میدان تظاهرات دفتر ملل متحد در جینو حضور بهم رسانیده بودند و در تالار مطبوعات آن دفتر به ایراد بیانات پرداختند. این جنیش طی این هفته صدها تن از "اسیران" افغان را که مربوط هر قوم بودند، از زندانهای کراچی رهانیدند و به نظامیان مستبد پنجاب اخطار دادند تا از آزار و اذیت افغانها دست بردارند. این همکاری و اظهار اخوت باعث خوشی افغانها گردید. همچنان تذکر داده شد تا پنجاب و نظامیان مربوط آن از حمایت افراطیت در افغانستان دست بردارند.

این مارش از یکطرف به منظور قطع ارسال تروریزم بود، از طرف دیگر موضوع گشایش مکاتب دخترانه نیز در صدر اجندای مارش قرار داشت، لازم دانسته شد تا همزمان با تمام مناسبتهای فوق از گشایش مکاتب در افغانستان حمایت قوی اظهار گردد. به این منظور از اینجانب نیز تقاضا صورت گرفت تا روز یکشنبه ۲۶ سپتمبر بخاطر اشتراک در داعیه ی بازگشایی مکاتب در صحن مقابل دفتر ملل متحد، نزدیک (چوکی شکسته Broken chair) حضور یافته از حق تعلیم دختران افغانستان تجلیل نمایم.

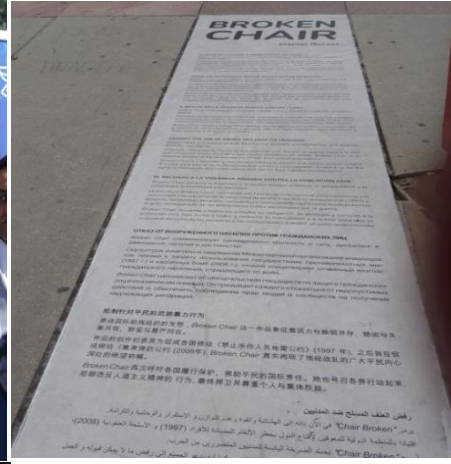
تاریخچه ساختن و گذاشتن Broken Chair یا چوکی شکسته در مقابل دفتر ملل متحد ازینقرار است:

در سال ۱۹۹۷م. معاهدهای بخاطر ممنوع نمودن مینهای ضدپرسونل، که یک اسلحه خطرناک و کور است؛ در سازمان ملل امضا شد. این قرارداد به نام پیمان منع مینگذاری مشهور است. در همان زمان، به منظور ترغیب کشورها برای امضای این معاهده و توقف استفاده از مینهای زمینی، سازمان معلولیت و معیوبیت جهانی، به مجسمه ساز سوئیسی (دانیل پرسیت) مأموریت داده شد تا یک چوکی پای شکسته به منظور توجه بیشتر به مجروحان مینهای ضدپرسونل بسازد.

نتیجه‌ی کار او این چوکی ۱۲ متری به وزن ۵.۵ تن با پای شکسته در مقابل دفتر سازمان ملل در ژنو است. ابتدا قرار بود تا این اثر تنها برای سه ماه در مقابل سازمان ملل نصب شود، اما پس از گذشت چندین سال هنوز هم درینجا موجود است و تصمیمی برای حذف آن وجود ندارد. بر علاوه؛ امروز صدای مخالفت با هر آنچه بر ضد آزادی و کرامت بشری است از کنار و مقابل آن بلند میشود، که این چوکی را در ژنو به یک جاذبه‌ی بین‌المللی تبدیل نموده است. باگذشت زمان سازمان معلولیت بین‌الملل در پیشبرد این جنبش تنها نماند، بلکه بسیاری از سازمان‌های دیگر هم برای اطمینان از عملی شدن دستاوردهای این معاهده به‌طور کامل، وارد میدان شدند. باوجودیکه تا به امروز، ۱۶۲ کشور این معاهده را امضا کرده‌اند، اما هنوز جای امضای ۳۴ کشور در این قرارداد خالی است؛ آمریکا، روسیه و چین از جمله کشورهایی اند که به این پیمان صلحدوستی نپیوستند. در وسط میدان چوکی شکسته، عکسهای از معلولین و مجروحین و فعالیتهای سازمان معلولیت دیده میشود، در عکسها بیشترین معلولین مربوط افغانستان و یکتعداد ممالک افریقای مانند سودان، رونا و غیره اند. این یک نمونه از پایمال شدن حق انسانی است.

اکنون میدان ملل در مقابل دفتر UN در ژنو، محل پذیرفته شده برای تظاهرات صلح‌آمیز است. همین تظاهرات به دیده شدن بیشتر چوکی شکسته کمک می‌کنند. حالا، نظرها و دیدگاه‌ها در سایه‌ی این چوکی دیده و شنیده می‌شوند. اغلب اوقات، فعالان و تظاهرکنندگان از سراسر دنیا از طریق بیانیه‌ها و شعارها یا سکوت برای دستیابی به خواسته‌های خود تلاش می‌کنند. چرکی شکسته نمادی است که این نوع از فعالیت‌ها را در ذهن‌ها جاودان ساخته و به این ترتیب صدای بشردوستی دایم در کنار آن شنیده میشود. امروز این چوکی به یک اثر هنری و نماد/سمبول داعیه عدالتخواهی، دفاع از ارزشهای مدنی، مقابله با خشونت، تروریزم و جنگ ارتقا نموده است. اهداف اصلی این سمبول در جنب چوکی، به هشت زبان بین‌المللی نوشته شده است. اینجانب بنا بر اصرار دوستان فرهنگی؛ باوجود مصروفیتهای وضیقی وقت خواهش شانرا لیبیک گفته و روز شنبه از ایالت مکلنبورگ آلمان عازم آن دیار شدم که از جینوا حدود هزار کیلومتر فاصله دارد. سایر دوستان از فرانسه، بلژیک، اتریش، هالند، کوزه پستیخا و شهرهای میونیخ، هامبورگ، کولن و براندربورگ حضور بهم رسانیده بودند. بیانات ساعت ده در تالار مطبوعاتی دفتر ارائه و بعد همه باهم در میدان مقابل دفتر ضمن یک مارش مدنی در حمایت از داعیه‌ی رعایت حقوق انسانی، محکوم نمودن اعمال تروریستی و گشودن درهای مکاتب در افغانستان صورت گرفت. بیانیه‌ها به زبانهای پښتو، دری، اردو، انگلیسی و آلمانی بود. خواهران ما که در افغانستان در سکتور معارف مصروف خدمت بودند، در مورد حقوق تعلیم دختران سخنرانی نمودند. در جریان این سخنرانی سرود ملی کشور پخش و جوانان بیرقهای ملی را حمل می نمودند.

این میدان و اکناف Broken Chair طی سالیان گذشته طور ممتد محل دادخواهی بوده است، از مبارزین ملی فلسطین، تا قربانیان جنگهای میانمار، خشونت‌های صربستان، مظالم علیه کردها، صدای برحق تحفظ پشتونها و غیره ازینجا بلند گردیده است. خبرنگاران مختلف درین محل حضور دارند و گزارشات شانرا به ادارات خویش ارائه میدارند، نماینده‌های سازمانهای خیریه، مدافعان حقوق بشر، مدرسانان معیوبین و معلولین جنگ و صلیب سرخ از صدای عدالتخواهان نظارت مینمایند. در مقابل تعمیر دفتر بیرقهای تمام اعضای ملل متحد و از آن جمله بیرق ملی افغانستان در اهتزاز است. ایستادن در کنار Broken Chair نمایانگر تقویت روند مدنی، صیانت از عدالت، رفع تبعیض و خشونت، فراخوان برای برابری و مساوات است. افغانهای افغانستان بزرگ (لروبر) درین روز دریک صف واحد ایستادند و یک خاطره‌ی فراموش ناشدنی از شهر سویس، این شهر خاطرات مثبت صفحه‌ی تاریخ گردید. ممنون از آنهاییکه داعیه توقف صدور تروریزم و حق تعلیم جوانان افغانستان را حمایه و تقاضای مردم ما را لیبیک گفتند.

بلند نمودن صدای اعتراض در مقابل دفتر ملل متحد چه پیامی دارد؟

۱. معرفی ملت ما، منحنیث ملتی معتقد به ارزشهای مدنی، دانش، مکتب و معارف

۲. وفاداری افغانها به اصول بنیادین حقوق بشر و منشور ملل متحد،

۳. اظهار این حقیقت که اهل معارف میخواهند از راه مسالمت آمیز در مطالبه حقوق جوانان بایستند،

۴. همنوایی با داعیه صلح طلبی جهانی،

۵. جلب توجه جهانیان به وضع مکاتب و معارف در افغانستان.